

Ayşe Tülay'ın yapıtlarını tamamlanmamış parçaların envanterleri olarak da düşünebiliriz. Nesnelere, çizimler, ışıklar ve diğer icatlar... Bunlar dil ve bilgi yoluyla dünyayı nasıl yaptığını sorgulamak için inşa edilmiş ve hazır olanın kullanıldığı doğaçlama sitelerdir. Çalışmaları şematik görünümüyle izleyiciyi bir düşünce alanına girmeye davet ederken sorgulama, hissetme ve sesini duyurma isteği görülebilir.

Bu ihtiyaçlardan ördüğü kalkanın aldığı farklı biçimler ve arkasında yatan düşünce meraklı bir göz için ilgi çekicidir. Kişisel çevresinin ortak paydaları olarak kendi hikâyesini yazdığı nesnelere dönüştürerek aktarmak; o ortamı ve içindeki davranışları şekillendiren tutumları, korkuları ve kuralları sorgulamanın bir yoludur.

Ayşe Tülay için sanat "istediğini elde etmenin anahtarı" olarak tanımlanabilir. Sanatçı için gözden kaçırılanları görünür kılmak umuduyla ortaya koyduğu nesnelere modernist sanat kanonuna yerleştirilebilir. Yapıtları birey, sosyal, politik, doğa ve kültürel konulara eleştirel bir bakış açısı getirir. Sanatçının sessiz söylemlerinde öznel açılımların genelin bir parçasına dönüşebileceği ve her an üzerinde düşünülmesi gereken başka bir şeyle karşılaşılabilen serimlenir.

Yapıtlarındaki dikdörtgen mimari bir alan olarak mekan, varlık olarak beden ve sesi temsil eden harfleri imlerken oluşturmaya çalıştığı geometrik düzen ile içerdeki huzursuzluğun ve dağınıklığın yansımasıdır. Kimlikle başlayan, mekan ve kişilerle değişip dönüşen bu yaklaşımda yapıtlarında tanıdık görsel ve işitsel işaretleri yeniden üretir ve onları kavramsal olarak katmanlı yeni yerleştirmeler halinde düzenler. Projelerinde çeşitli materyaller ve süreçler kullanırken metodoloji tutarlıdır. Farklı projeler arasında her zaman maddi benzerlikler olmasa da bunlar yinelenen özel kaygılarla ve konu ile bağlantılıdır.

Her eserin konusu eserin malzemesini ve şeklini belirler. Her proje genellikle birden fazla çalışmadan oluşur, genellikle bir dizi farklı medya, belirli temalar ve anlamlar etrafında gruplanmıştır. Araştırma ve üretim sırasında yeni ilgi alanlarının ortaya çıktığı ve bir sonraki çalışma grubuna yol açtığı görülür.

Doğayı da içine alarak yaptığı çalışmalar onun ve izleyici için dışarı çıkmak isteyen ruh için iyidir. Yapıtları aracılığıyla dışarıyı içeri getirmeye çalışır. Nesnelere ve parçalara yüklediği anlamlar gerçek görüntülerini sunmak için hiçbir girişimde bulunmasa da yaratımları için bir yerde yaşamış, büyümüş veya değişmiş gibi görünmelerini istediği anlaşılır. Doğal dünyaya saygı duruşunda bulunan nesnelere yaşamak izleyiciye yavaşlamayı hatırlatırken doğayla yeniden bağlantı kurulmasına yardımcı olur.

Hepimizin yaratıcı hayalleri var ve herkes bu yaratıcı hayalleri nasıl gerçeğe dönüştürebilirimin peşinde koşuyor. Dış gerçekliğimizi istediğimizi söylediğimiz şeyle aynı hizaya getirerek bir çıkış yolu buluruz ve işler değişmeye başlar. Bütün bunlara girişilirken de muazzam bir korku kapsar ve bu korku gerçektir. Korkumuzla yaptığımız ama aynı zamanda tamamen hayal ürünü olan şey yaratıcı tutkularımızı yaşama yeteneğimizi etkiler. Ayşe Tülay'ın sanatı da içinde pek çok hissi barındıran önce kendine sonra başkalarına bir meydan okuma olabilir. Sesiz mesajlar yoluyla bir kaçış, bir idealleştirme veya sadece bir oyun aracıdır ve onun için herşey veya olmasına izin verdiği her şey sanat olabilir!

Hanife Neris Yüksel

Antalya, 2020

We can think of Ayşe Tülay's works as inventories of unfinished pieces. Objects, drawings, lights, and other inventions... These are improvised sites built and used to question how she constructs the world through language and knowledge. Her works, with their schematic appearance, invite the viewer to enter a field of thought, where the desire to question, feel, and make one's voice heard can be seen.

The different forms of the shield woven from these needs and the thought behind it are intriguing to a curious eye. Conveying objects, which she wrote her own story as the common denominators of her personal environment, by transforming them; is a way of questioning the attitudes, fears, and rules that shape that environment and the behaviors within it.

For Ayşe Tülay, art can be defined as "the key to getting what you want." The objects she presents in the hope of making the overlooked visible can be placed in the modernist art canon. Her works bring a critical perspective to individual, social, political, natural, and cultural issues. It is revealed that in the artist's silent discourses, subjective expansions can become part of the general, and another thing that needs to be thought about at any moment can be encountered.

While the space in her works signifies a rectangular architectural area, the body as an entity, and the letters representing the voice, the geometric order she tries to create is a reflection of the unrest and clutter within. In this approach, which starts with identity and changes and transforms with space and people, she reproduces familiar visual and auditory signs in her works and arranges them conceptually as layered new installations. While using various materials and processes in her projects, the methodology is consistent. Although there are not always material similarities between different projects, they are connected with recurring special concerns and themes.

The subject of each work determines the material and shape of the work. Each project usually consists of more than one piece, often grouped around a series of different media, specific themes, and meanings. During the research and production, new areas of interest emerge and lead to the next group of works.

The works she creates, including nature, are good for the spirit that wants to go outside, for both her and the viewer. Through her works, she tries to bring the outside in. While the meanings she assigns to objects and pieces do not attempt to present their real images, it is understood that she wants them to look like they have lived, grown, or changed somewhere for her creations. Living with objects that pay homage to the natural world reminds the viewer to slow down and helps reconnect with nature.

We all have creative dreams, and everyone is in pursuit of how to turn these creative dreams into reality. By aligning our external reality with what we say we want, we find a way out, and things start to change. During all this, a tremendous fear encompasses, and this fear is real. The things we do with our fear but also completely fictional affect our ability to live our creative passions. Ayşe Tülay's art can also be a challenge first to herself, then to others, containing many feelings within. Through silent messages, it can be an escape, an idealization, or just a game, and for her, anything or everything she allows can be art!

Hanife Neris Yüksel

Antalya, 2020